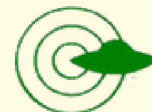
Skandinavisk UFO Information

Danmarks UFO Forening

UFO-Mail nr. 132 22. juli 2011

Opsigtsvækkende bog om Area 51

Af Kim Møller Hansen

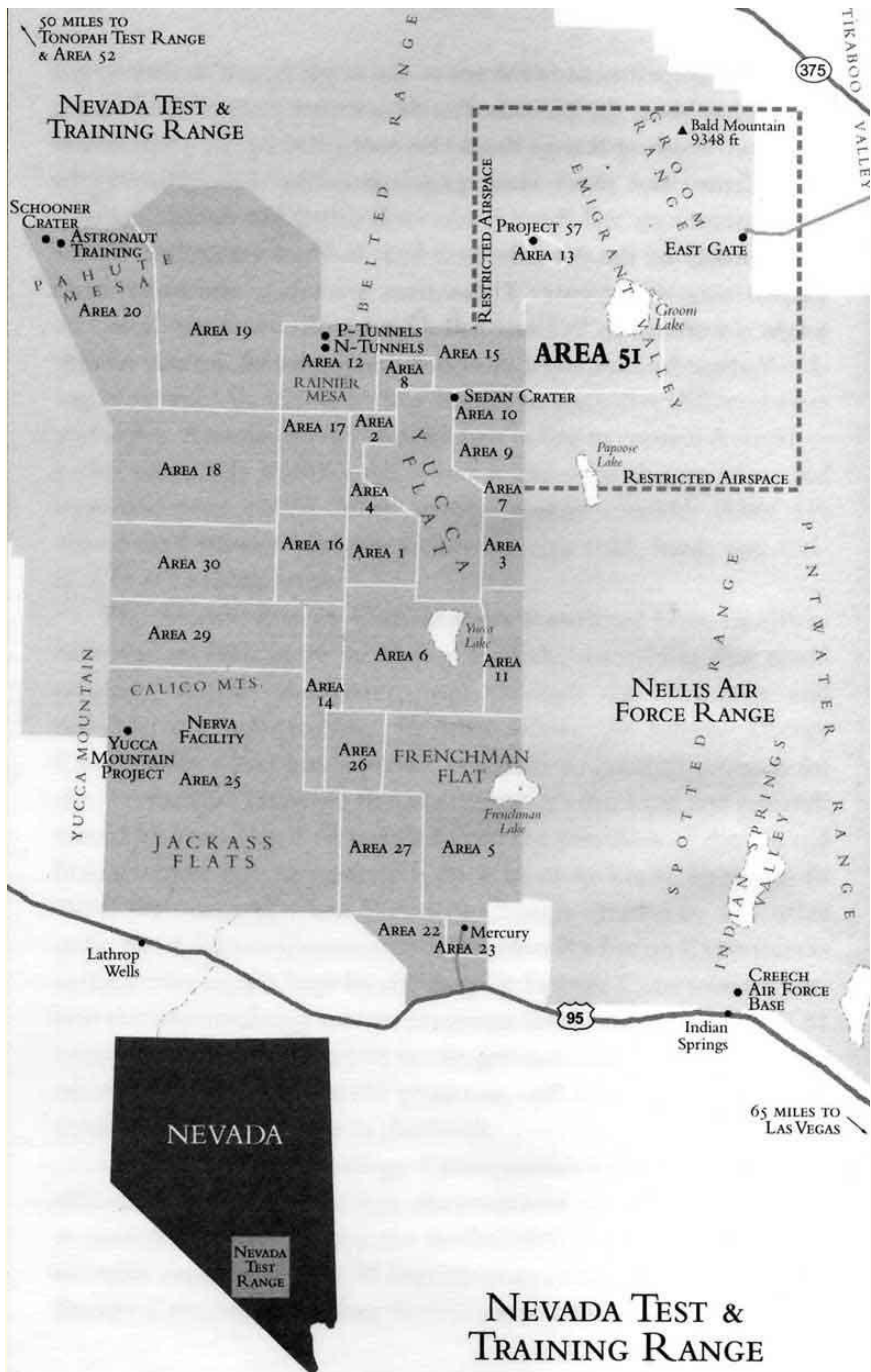

Til Annie Jacobsens bog hører hjemmesidenwww.area51thebook.com

Annie Jacobsen er journalist og skriver for bl.a. *Los Angeles Times Magazine*. Nu har hun begået sin første bog inden for ufo-genren, hvor man let får ørerne i maskinen, fordi så mange har en mening om emnet, og en del skråsikkert vogter over „sandheden" - ikke mindst i USA. Og bogen har siden udgivelsen i foråret da også i den grad været genstand for opmærksomhed. Annie Jacobsen har deltaget i nyhedsindslag på større, amerikanske tv-stationer, og bogen er flittigt anmeldt i amerikanske medier - både positivt og negativt. Dertil kommer så en livlig debat i diverse fora på nettet.

Der udkommer hvert år ufobøger på samlebånd i USA, så hvorfor har Annies bog nu skabt så megen ståhej? Årsagen er egentlig blot en mindre, men ganske opsigtsvækkende og usandsynlig sidehistorie i den meget store bog. Den vender jeg tilbage til. For *Area 51. An Uncensored History of America's Top Secret Military Base* er helt grundlæggende en velskrevet og interessant bog om Area 51's historie.

Omkring 190 km nord for Las Vegas ligger det, som er blevet kaldt verdens mest hemmelige militærbase, Area 51, der udgør en brøkdel af Nellis Air Force Range og Nevada Test Site - samlet et område større end Belgien! I Area 51 er der siden 1955 udviklet avancerede og superhemmelige fly, droner, våbensystemer m.m. Det første x-fly i Area 51 var spionflyet U-2 (Utility 2), der gennem årtier har forsynet amerikanerne og deres allierede med efterretningsoplysninger - også med fotos, som har haft indflydelse på verdenshistoriens gang, bl.a. Cuba-krisen i oktober 1962.

Area 51, Groom Dry Lake, The Remote Location, Paradise Ranch, Watertown Strip, Red Square, The Box, Dark Side of the Moon, The Container og Dreamland er alle kælenavne for det samme. Kontroltårnet i Area 51 identificerer sig selv som „Dreamland", når der kommunikeres med fly i området. Area 51 er den mest populære betegnelse på internettet, i ufobøger og på film. Navnet stammer oprindeligt fra 1950'erne, hvor det, der i dag er kendt som Nevada Test and Training Range (NTTR), var opdelt i felter på et landkort. Det ubenyttede område ved den udtørrede sø Groom Lake havde betegnelsen „Area 51". De amerikanske myndigheders officielle navn for området har siden slutningen af 1980'erne været Air Force Flight Test Center, Detachment 3 (AFFTC, Det. 3). Der findes mange andre Area's, bl.a. „Area 52", som er det landområde, hvor Tonopah Test Range ligger. Her havde F-117A stealth-flyet hjemme i begyndelsen af 1980'erne.

Area 51 er placeret omkring den udtørrede sø Groom Lake, hvor der er anlagt start- og landingsbaner for de mange fly, som testes på basen.

Basen ved Groom Lake er omgærdet af mystik og skaber til stadighed grobund for gætterier og vilde konspirationsfantasier. Det var først i begyndelsen af 1990'erne, at de amerikanske myndigheder indrømmede basens eksistens. Men hemmelighedskræmmeriet fortsætter. Der er totalt flyveforbud for civil luftfart over basen, og en sikkerhedszone med en radius på 42 km skal sikre, at ingen nysgerrige blikke overvåger de hemmelige aktiviteter. Med *Area 51. An Uncensored History of America's Top Secret Military Base* får læserne indblik i noget af det, som gennem tiden er foregået på stedet eller i tilknytning til det. Annie Jacobsen har interviewet 19 mænd (blandt andre sikkerhedsvagter), som i dybeste hemmelighed og uden deres familiers vidende har arbejdet på basen gennem mange år. Derudover har hun været i kontakt med 54 videnskabsfolk, piloter, efterretningsfolk og ingeniører, som har været tilknyttet basen, og hvoraf 32 har boet på den. De mange personlige kilder giver bogen værdifulde oplysninger og betyder også, at noteapparatet bliver omfattende, faktisk fylder det 86 sider. Dertil kommer en omfattende litteratur- og kildeliste, som er interessant at gå på opdagelse i og blive inspireret af. Og endelig rummer bogen mange fremragende sort-hvide fotos - også flere som ikke tidligere har været offentliggjort.

Set gennem mine briller er *Area 51. An Uncensored History of America's Top Secret Military Base* en af de bedre beskrivelser af Area 51's historie og virksomhed - uden aliens, nedstyrtede rumskibe eller kloninger mellem mennesker og aliens. Og det er åbenbart bogens manglende aliens og rumskibe, som har fået en række amerikanske ufologer til at fare i blækhuset. De vil ikke acceptere, at Area 51 „blot" er et tophemmeligt laboratorium, hvor man eksperimenterer med jordisk teknologi. Når et sted er så hemmeligt, må det nødvendigvis også have noget med aliens at gøre, synes at være deres logik. Allerbedst ville det være, hvis Area 51 kunne kobles sammen med Roswell-myten, og her giver Annie Jacobsen desværre konspirationstilhængerne en hjælpende hånd. Hun gengiver et vidneudsagn fra en (i bogen) anonym kilde - en historie, som efterfølgende er kommet til fuldstændig at fjerne fokus fra en ellers fornuftig bog.

Ifølge Annie Jacobsen er en af hendes kilder, en unavngiven ingeniør, det eneste nulevende medlem af en fem mand stor superhemmelig forskningsgruppe, som arbejdede direkte efter ordre fra Vannevar Bush (1890-1974), præsident Roosevelts videnskabelige rådgiver under Anden verdenskrig. De fem mænd var alle ansat hos ingeniørfirmaet EG&G (Edgerton, Germeshausen and Grier), som i dag stadig udfører store opgaver for det amerikanske militær, nu som en del af URS (United Research Services) Corporation. Under ledelse af Atomenergikommissionen skulle de undersøge to overlevende fra Roswell-nedstyrtningen i 1947 samt deres fartøj.

Efter nedstyrtningen i 1947 blev alt fra ulykkesstedet ifølge den anonyme kilde fløjet til Wright-Patterson Air Force Base i Ohio. I 1951 blev det transporteret videre til et øde område nordvest for Groom Lake, hvor Area 12 og Area 15 mødes. Her skulle de fem betroede ingeniører arbejde med det tophemmelige projekt, som fik kodenavnet S-4, Sigma-Four.

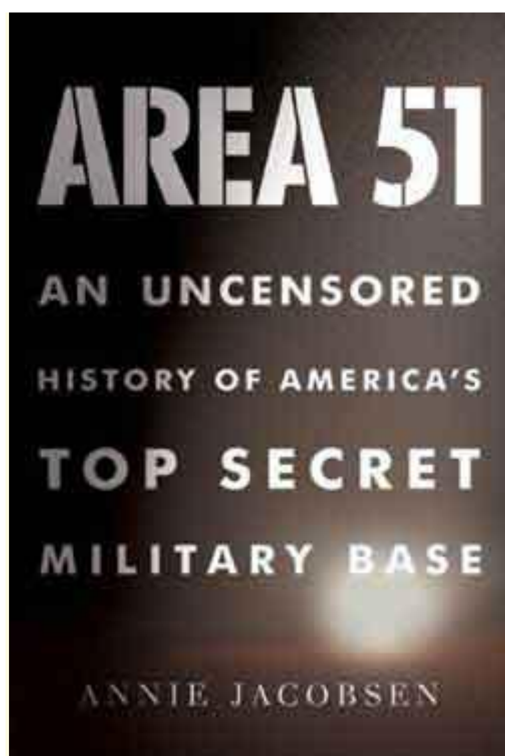
Ifølge Annie Jacobsens kilde var væsnerne og fartøjet ikke fra det ydre rum, men fra Sovjetunionen og et snedigt instrument i Josef Stalins propagandamaskine. Stalin havde ladet sig inspirere af den panik, som radiohørespillet War of the Worlds skabte i 1938 i USA. Radiohørespillets dygtige brug af mediets virkemidler, den voksende krigsangst i befolkningen kombineret med en god historie om en invasion fra Mars af hærgende dræbermaskiner, fik mange amerikanere til at gå fra snøvsen og flygte i panik. Stalin ville skabe angst og panik i USA under Den Kolde Krig og gøre præsident Harry Truman til grin - og det skulle så ske med et falsk rumskib og aliens.

Fartøjet blev bygget med hjælp fra de tyske Horten-brødre - Walter Horten (1913-1998) og Reimar Horten (1915-1994) - som under Anden verdenskrig havde eksperimenteret med nyskabende, flyvende fartøjer - bl.a. verdens første jetdrevne, flyvende vinge, Horton Ho-229. Derudover havde Stalin allieret sig med nazilægen Josef Mengele (1911-1979) - berygtet for sine menneskeforsøg i KZ-lejre. Mengele kunne få et laboratorium i Sovjetunionen og fortsætte sine forsøg dér, hvis han kunne „fremstille" nogle „aliens" til Horton-brødrenes fartøj. Som sagt så gjort: Mengele leverede nogle 13-årige børn med store hoveder og andre misdannelser - og Stalin glemte, at der forelå en aftale, så Mengele måtte ud af Sovjetunionen igen.

Alfred O'Donnell (f. 1922), som han så ud i 1955, ansat hos EG&G. Han deltog bl.a. i Manhattanprojektet (1942-45), der udviklede verdens første atombombe. O'Donnell var specialist i den elektronik, som blev anvendt til at udløse atomeksplosionen. Han har affyret 186 atombomber i Nevada Test Site og i Pacific Proving Ground. Over en periode på 18 måneder var O'Donnell og Annie Jacobsen i kontakt med hinanden under researchen til bogen om Area 51. Er han også kilden til den nye version af Roswell-historien?

Roswell-fartøjet var altså - igen ifølge Annie Jacobsens kilde - et fjernstyret, sovjetisk fartøj bygget af tyske flykonstruktører og bemandet af menneskelige forsøgskaniner frembragt af en nazistisk læge fra helvede! Personligt foretrækker jeg Mogul-ballon-forklaringen. Den er knapt så forskruet og noget mere sandsynlig.

Annie Jacobsen: [Area 51. An Uncensored History of America's Top Secret Military Base](), **523 sider, Orion 2011**

Da det gik op for de amerikanske myndigheder, at russerne havde været på spil, blev Roswell-nedstyrtningen mørkelagt. Det måtte ikke slippe ud, at et fartøj fra Sovjetunionen havde været i stand til at krydse grænsen til USA. Og hvordan var det russiske fartøj konstrueret? Det skulle de fem EG&G-ingeniører forsøge at regne ud.
Hvorfor Annie Jacobsen lancerer denne vanvittige historie, er mig en gåde. Hendes bog har slet ikke brug for at blive peppet op på denne måde. Den er ok i forvejen, og denne nye version af Roswell-historien miskrediterer hele bogprojektet. Hun begår også alvorlige fejl i de afsnit, hvor hun lancerer Roswell-historien ved at bruge utroværdige referencer, bl.a. nævner hun Timothy Cooper og omtaler ham som „researcher". Tim Cooper har et noget blakket ry, fx mistænkes han for at have fabrikeret en lang række af de såkaldte MJ-12-dokumenter. Annie Jacobsen trækker også på oplysninger fra Walter Hauts beedigede erklæring, som blev åbnet efter hans død i 2005. Haut var den presseofficerer, som skrev den famøse pressemeddelelse i juli 1947 og erklærede, at flyvevåbnet havde fundet en flyvende skive. Haut fortæller i erklæringen, at flyvevåbnet i virkeligheden fandt et fremmed fartøj og ved et andet nedstyrtningssted små væsner med store hoveder - noget som overbeviste ham om, at de var fra det ydre rum. Annie Jacobsen, som ellers har lavet en fremragende research til bogen, burde vide, at Hauts erklæring længe har været kendt som en forfalskning og derfor er ubrugelig.
Annie Jacobsen afslører ikke i bogen sin kilde til Stalin-historien, men andre har gjort forsøget. Freelancejournalisten [Anthony Bragalia]() mener, at ingeniøren Alfred O'Donnell (der refereres flittigt til i Annie Jacobsens bog og også har leveret et foto til den) er den anonyme kilde. Selv siger O'Donnell i et telefoninterview med Bragalia, at han ganske rigtigt har talt med Annie Jacobsen, og at han har arbejdet på Area 51, men forholder sig ellers tavs.
Det sidste ord er næppe sagt om Annie Jacobsens bog. Det kan anbefales at følge med i diskussionen på nettet. Måske får vi også at vide, hvorfor en dygtig skribent er faldet for fristelsen til at bringe en så usandsynlig historie i en ellers grundig og sober bog om Area 51's virkelige verden.

FBI dokumentet og Aztec historien

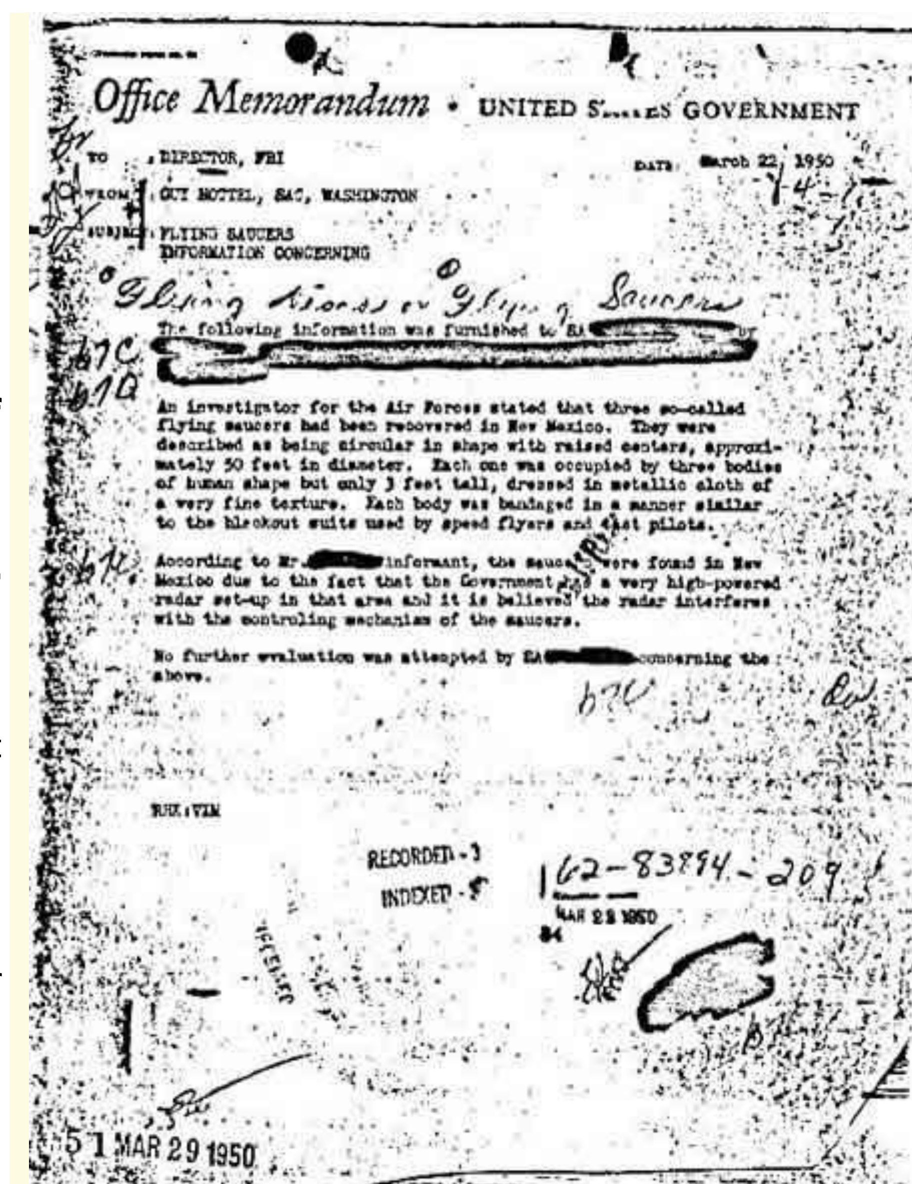
Af Arne Nielsen og Ole Henningsen

Knustes et rumskib mod jorden i ørkenen i New Mexico i 1948?

Bjærgede det amerikanske militær forkullede lig af „aliens" fra stedet og dækkede over hændelsen?

Et FBI-dokument fra 1950 om sagen dukkede igen op i mediernes søgelys i 2011 og gav overskrifter og fortsat debat mere end 60 år efter.

Næst efter den såkaldte Rosswell-hændelse i juli 1947, er det mest omtalte, dissekerede, forfægtede, promoverede og miskrediterede UFO-nedstyrtningstilfælde af alle det, som påstås at have fundet sted i nærheden af Aztec, New Mexico, i 1948.
Denne påståede „rumskibsnødlanding" er samtidig baggrunden for udarbejdelsen af det FBI-memo fra 1950, der pludselig i foråret 2011 med stort postyr igen dukker op hos medierne, på trods af at det har været offentliggjort tidligere og kendt i ufo-kredse siden 1977.
Men først forhistorien.

Office Memorandum • UNITED STATES GOVERNMENT

TO : DIRECTOR, FBI DATE: March 22, 1950
FROM : GUY HOTTEL, SAC, WASHINGTON
SUBJECT: FLYING SAUCERS
INFORMATION CONCERNING

The following information was furnished to SA [redacted]

An investigator for the Air Forces stated that three so-called flying saucers had been recovered in New Mexico. They were described as being circular in shape with raised centers, approximately 50 feet in diameter. Each one was occupied by three bodies of human shape but only 3 feet tall, dressed in metallic cloth of a very fine texture. Each body was bandaged in a manner similar to the blackout suits used by speed flyers and test pilots.

According to Mr. [redacted] informant, the saucers were found in New Mexico due to the fact that the Government has a very high-powered radar set-up in that area and it is believed the radar interferes with the controling mechanism of the saucers.

No further evaluation was attempted by SA [redacted] concerning the above.

RHK:VIM

RECORDED - 3
INDEXED - 5
62-83894-209
MAR 29 1950

Aztec-historiens begyndelse

Den nedskrevne historie om Aztec-nedstyrtningen starter egentlig med skribenten Frank Scully (1892-1964).
Han hævdede i to klummer i magasinet Variety i oktober og november 1949, at amerikanske myndigheder i 1947 og 1948 bjærgede vragene af fire fremmede rumskibe og ikke færre end 34 lig af aliens, som alle blev undersøgt under opretholdelse af den yderste hemmeligholdelse ved forskellige forsvarsinstanser i De Forenede Stater.
Frank Scully udgav i 1950 bogen Behind the Flying Saucers, der blev en bestseller med 60.000 solgte eksemplarer. Bogen blev samtidig i 1950 den første egentlige ufo-bog på dansk med titlen De flyvende tallerkener.
Ifølge Scullys kilder blev en nedstyrtet UFO fundet i Hart Canyon nær ved Aztec by i marts 1948.
Aztec ligger 290 km nordvest for Albuquerque og 480 km sydvest for Denver i det spektakulære „De fire hjørners område", hvor grænserne til New Mexico, Colorado, Utah og Arizona mødes. Omgivet på tre sider af indianerreservater (Navajo, Ute og Apache) ligger Aztec i hjertet af det indianske land. Sandstens-taffelbjerge overskygger frodige floddale, San Juan-bjergenes snedække tinder glitrer mod nord, den enestående Bisti ødemark ligger mod syd, og mod vest krydser man Navajo-reservatet, idet man passerer Shiprock på vej mod Monument Valley. Byen er også hjemsted for de berømte Azteker-ruiner som er et nationalt monument, og som rummer et 450-værelsers Pueblo-bygningsværk fra det 12. århundrede, en forgænger for de moderne Pueblo-samfund i New Mexico. Men hvad med det mest kontroversielle aspekt af byens historie?

Frank Scully skrev de første versioner af Aztec-historien.

Ind gennem koøjet

I følge historien, efter Aztec-tallerkenen var styrtet ned, blev den nogenlunde intakt lokaliseret af enheder fra det amerikanske militær, som skaffede sig adgang til objektet via et ituslået koøje. Indeni fandtes ligene af ikke færre end 16 små, menneskelignende væsner, alle let forkullede og utvivlsomt døde. UFO'en blev dernæst demonteret og sammen med ligene af besætningen transporteret til Wright Field Air Base, Dayton, Ohio, med henblik på nærmere undersøgelser.

Som Scully erkendte, stammede hovedparten af oplysningerne om nedstyrtningerne fra to kilder: Silas Mason Newton (allerede i en FBI-rapport fra 1941 beskrevet som „en helt og aldeles uetisk forretningsmand") og en „Dr. Gee", der navnemæssigt hævdedes anvendt som pseudonym for at beskytte otte videnskabsmænd, som alle havde røbet forskellige detaljer vedrørende styrtet til Newton og Scully.
At Frank Scully ikke nødvendigvis var så kritisk med sine kilder fremgår tydeligt af hans egen bog.
I et kapitel, hvor han beskæftiger sig med, hvordan astronomerne ser på tallerkenerne, noterer han bl.a., *„...at når disse mennesker snakkede privat, indrømmede mange af dem, at der var en „betydelig mulighed" for, at der kunne foretages togter gennem verdensrummet andetsteds fra.*
Dr. Walter Lee Moore fra Louisville universitetet var vis på, at han havde set en skive og iagttaget dens flugt i retning mod Venus, og professor George Adamski fra Palomar sagde en gang, at han mente, der var noget om snakken. En del andre astronomer har udtalt sig på linie hermed", nævner Frank Scully.

Saucer sages Koehler, Newton, Scully.
Tre af hovedpersonerne i Aztec-sagen: George T. Koehler, Silas Newton og Frank Scully.

George Adamski er tilfældigvis særdeles velkendt i ældre ufo-kredse i Danmark. Han var på ingen måde astronom eller professor eller for den sags skyld ansat på Mount Palomar observatoriet, som det her fremstår.
Han arbejdede i en lille restaurant på vejen mod Mount Palomar. Han prædikede besøg fra rummet for sine tilhængere, som havde foræret ham et teleskop, og på sit visitkort havde han lige - uden hold i virkeligheden - fået noteret sig som „Professor George Adamski".

Kritiske artikler i True

Maybe these con men didn't know a flying saucer from a hole in the ground. But they used both to sucker their victims. They were almost $400,000 ahead when TRUE's reporter broke the amazing case of the…

Flying Saucer Swindlers

By J. P. CAHN

Scullys bog bevirkede ved sin frigivelse en større sensation. I september 1952 og igen i 1956 publicerede J. P. Cahn, en journalist som tidligere havde arbejdet ved San Fransisco Cronicle, imidlertid to detaljerede redegørelser i magasinet True, som kastede tvivl om Newtons og Dr. Gees påstande. Dr. Gee identificerde Cahn ikke som „otte videnskabsfolk" men som en vis Leo Gebauer, hvis baggrund var lige så tvivlsom som Newtons.
Efter oprindeligt at have læst tallerken-historien bemærkede J. P. Cahn adskillige uoverensstemmelser, og han besluttede sig for at lave en undersøgelse, som kunne afgøre, hvorvidt historien var baseret på fakta eller svindel.
I starten henvendte han sig til Frank Scully, men var ude af stand til at få oplyst Dr. Gees identitet, og Scully tøvede også med at komme frem med Newtons.
Cahn mødte senere Newton i Scullys hjem, hvor Newton lovede med Dr. Gee at diskutere et forslag om dokumentation ved at fremlægge en beediget erklæring om, at rumskibe landede på jorden, sammen med fotografier, metaller og andet bevismateriale.
Newton fremviste et par tandhjulsudvekslinger med fine tænder og af størrelse omtrent som et lommeur, og to skiver af ukendte metaller, alt sammen samlet i Newtons lommetørklæde. Han påstod at disse ting stammede fra en af tallerkenerne. Newton fortalte også Cahn, at han havde set hemmelige, detaljerede planer over Airflow-systemet i B-26erne i Dr. Gees laboratorier i Phoenix, hvor den mystiske Dr. Gee lavede forskning for regeringen. Dr. Gee skulle bl.a. have udviklet en magnetisk tåge, en regn- og mørke-frastødende skærm, som skulle monteres som forrude i fly, så piloterne kunne se i alt slags vejr.

Manglende dokumentation

Leo A. GeBauer . . . last link in an investigative chain.
„Dr. Gee" alias Leo A. GeBauer i J. P. Cahns artikel i magasinet True

Den konkrete dokumentation, som J. P. Cahn ønskede i sagen, blev aldrig fremlagt af de involverede, og der dukkede en lang række ret modstridende oplysninger frem om, hvilke personer der havde hvilken videnskabelig baggrund, og hvem der kendte hvem i denne efterhånden spegede sag.
I 1953 modtog både Newton og Gebauer en dom på betinget fængsel for deres andel i bedrageri overfor forretningsmanden Herman Flader fra Colorado.
Det var disse forskellige omstændigheder og de svindelnumre, Dr. Gee og Newton var involverede i, journalisten J. P. Cahn beskrev i sine artikler i True.

Vraget landes - myten lever videre

Selvom der ikke er megen tvivl om, at Frank Scullys kilder til historien er mere end tvivlsomme, så nægter myten om Aztec-nedstyrtningen at falde til jorden, og den har virkelig ynglet til en hel industri.
I 1974 offentliggjorde pens. professor (i massekommunikation) John Spencer Carr, tidl. University of Southern Florida, for eksempel, at han i sin besiddelse havde, hvad der blev skønnet at være troværdige, informationer i forhold til sagen, inklucive et vidneudsagn fra en seniorofficer i Det amerikanske Luftvåben, som påståedes at være involveret i bjærgningen af UFO'en.
Carr offentliggjorde senere navnet på denne officer, som ufo-interesserede Mike McClellan derefter naturligvis forsøgte at efterspore.
Han fandt denne officer, Arthur Bray, der blev pensioneret fra Hæren i 1940 og intet kendte til sagen og han havde aldrig været stationeret på Wright Patterson, hvor „tallerkenerne" ellers skulle befinde sig.
Mike McClellan har også interviewet vicesheriffen og adskillige andre fra området, hvor Aztec-hændelsen skulle have fundet sted.
Ingen har nogensinde hørt om en sådan nedstyrtning udover avis- og bogomtale.
Vicesherif Bruce Sullivan har levet hele sit liv i området og var 17-18 år, da nedstyrtningen skulle have fundet sted. Hans far var sherif i området før ham, og heller ikke han har nævnt det mindste om en sådan hændelse. Dette gælder også hans bror Dan Sullivan.
Så Aztec-hændelsen blev efter yderligere undersøgelser jordet totalt af Mike McClellan i hans overbevisende artikel med den sigende titel »The Flying Saucer Crash of 1948 was a hoax« (Official UFO magazine Oct. 1975), altså Tallerken-nedstyrtningen i 1948 var et svindelnummer.

Frank Scullys bog sand?

I lyset af alt dette kom det for nogle som noget af en overraskelse, da William Steinman i 1987 offentliggjorde bogen*»UFO Crash At Aztec«*, hvori han hævdede, at hændelsen virkelig fandt sted, og at Frank Scullys bog faktisk var essentielt korrekt.
På »FATE Magazine«, som har været et af de ret kendte steder at få anbragt ufo-stof gennem en meget lang årrække, var man dog ikke imponerede og anførte efter udgivelsen af Steinmans bog i sin dom , *„...at [bogen] hviler på spekulation, rygter, unavngivne informanter og ubehersket paranoia med den hensigt at forsvare og udbygge den oprindelige historie*".

Bloggeren og forfatteren Nickolas Redfern beskæftiger sig i en artikel i tidsskriftet *»Fortean Times«* (England), Marts 2004, med Aztec-historien, men noterer samtidig, at der er store problemer med denne nedstyrtningshistorie.
Både Newton og Gebauer var i bedste fald tvivlsomme bondefangere. Scully offentliggjorde deres vidnesbyrd uden at stille spørgsmål, og Steinman så på affæren fra en troendes perspektiv.
Trods det, at Nick Redfern selv angiver kilderne som yderst utroværdige, mener han alligevel, at historien henstår uløst og opstiller nogle spørgsmål i sin artikel:
Styrtede en UFO mod jorden i den barske ørken i New Mexico? Blev diminutive lig af fremmede fundet på nedstyrtningsstedet? Blev hændelsen med held skjult af et bekymret militær? Var alle nøglespillerne i historien det, de så ud til at være? Og hvis ikke, hvad var det så helt nøjagtigt der skete ved Aztec, New Mexico, på hin skæbnesvangre dag i 1948?

FBI-arkiver

Leo A. GeBauer

På trods af Nick Redferns ret så farverige spørgsmål i sit indlæg fortsætter han dog alligevel med detaljeret at redegøre for kildernes utroværdighed og refererer detaljeret fra FBI's arkiver.
Federal Bureau of Investigation (FBI) er det amerikanske forbundspoliti, der efterforsker forbrydelser, som strækker sig på tværs af USA's forbundsstater.
Leo Arnold Julius Gebauer - Frank Scullys mystiske „Dr. Gee" - var emne for en FBI-file på ikke mindre end 398 sider (for at sætte det i perspektiv: Eleanor Roosevelts FBI-file strakte sig over 3271 sider). Interessant nok er færre end 200 sider blevet deklassificerede under FOIA-bestemmelsen (Freedom of Information Act). Ikke desto mindre var, hvad de tilgængelige papirer viser, Gebauer en farverig karakter - for nu at sige det mildt.
Til at begynde med gik han under talrige aliaser, herunder Harry A. Grebauer, Harry A. Gebauer, Harry A. Greybauer, Harry A. Barbar, Leo A. J. Gebauer, Leo Arnold Julius Gebauer, og Arnold Julius Leopold Gebauer. Og som en fortrolig FBI-rapport fra 19. december 1941 fortæller, er Gebauer fremkommet med nogle foruroligende udtalelser syv måneder tidligere: *„Hvad, dette land mangler, er en mand som Hitler; så ville alle have et godt job... Det ville være Guds velsignelse, hvis vi havde to mænd i De Forenede Stater, som kunne køre landet som Hitler gør. Det engelske folk er intet andet end et beskidt bundt rotter. Vi skulle blive hjemme og holde os til vor egen ‚damn business' og lade Tyskland give England, hvad de har fortjent*".
Endnu mere kontroversielt gik Gebauer videre med at beskrive Hitler som en „fin fyr", idet han tilføjede at: *„den fyr, som skyder præsident Roosevelt, skulle have foræret en guldmedalje*". Som FBI Special Agent J. J. McGuire bemærkede: *„Gebauer udpeger altid den tyske regerings gode punkter fremfor den engelske og vores demokratiske styreform*".

Silas Newton

Silas Mason Newton, Frank Scullys hovedkilde til Aztec-nedstyrtningshistorien, tiltrak sin egen gode del af kontroverser.
I et FBI-dokument dateret 30. september 1970 fortælles det bl.a., at Newton hævder at have en Bachelor of Science-grad i geologi fra Baylor-universitetet og at have studeret seks måneder på Oxford universitet. Selv om Newtons geologiske eksamensbeviser lød meget respektable, beretter en FBI-rapport senere i 1970, at Newton nu var under tiltale i Los Angeles, Californien, for bedrageri. Endvidere noteres det, at han vendte tilbage til Silver City, New Mexico, i januar 1970 og begyndte at organisere, hvad der ser ud til at være en mine-svindel.
Neckfern oplyser, at dele af Gebauers FBI-filer fortsat er klassificerede, idet et antal sider er fritaget for frigivelse *„i det nationale forsvars interesse*", ifølge FBI.
Til avisen Denver Post 21. oktober 1952 siger Newton iflg. FBI, *„at han (Newton) havde oplyst, at han aldrig havde set en flyvende tallerken, ej heller havde han nogensinde foregivet at have set en. Newton udtalte, at han kun gentog, hvad han havde hørt fra andre kilder*".
Newton og Gebauer var helt klart nogle noget lyssky karakterer, men hvad bragte dem og hele historien om den nedstyrtede UFO ind i Frank Scullys verden?
Newton var åbenbart en af Scully's venner. Scully skrev sin ugentlige klumme i Variety, og tilbage i efteråret 1949 diskuterede Gebauer tallerkener med Newton og Scully, hvor han samtidig hævdede at have haft hemmelige forespørgsler til regeringen og andre videnskabsmænd angående adskillige tallerkener, som var nødlandet i New Mexico og Arizona. Det er uvist, om Scully kendte detaljeret til Gebauers og Newtons baggrund, men deres historier dukkede op i hans egne skriverier i Variety.

Mystisk forelæsning på universitet

De tre mænd blev enige om at offentliggøre historien om Gebauers opdagelser, men på grund af Gebauers forbindelse til sagen skulle han kun identificeres som „Dr. Gee".
Med henblik på at vurdere den offentlige reaktion på en ubekræftet historie om den faktiske eksistens af flyvende tallerkener, trådte Newton frem 8. marts 1950 som en „videnskabsmand X" som gæsteforelæser for en naturvidenskabsklasse på Denver universitet.
Newton fortalte om Dr. Gees fund, og indholdet af forelæsningen lækkede ud til pressen.
Det er også beskrivelsen af denne forelæsning, der udgør starten på og en stor del af Frank Scullys bog.
Hvis forelæsningen ikke var overvåget af agenter fra FBI, blev den afgjort undersøgt af dem. En „haster"-telexmeddelelse dateret den 9. marts fra FBI-kontoret i Denver bekræfter iflg. Nick Redfern deres opmærksomhed omkring Newtons tale:
„To kilder gav i dag underretning om, at Silas Newton har givet mindst en og muligvis flere forelæsninger for klasser ved Denver Universitet i går eller i dag, hvori han diskuterede flyvende tallerkener, som han påstod personligt at have observeret. Denne person hævder at have set adskillige sådanne objekter, af hvilke en påstås at være landet i New

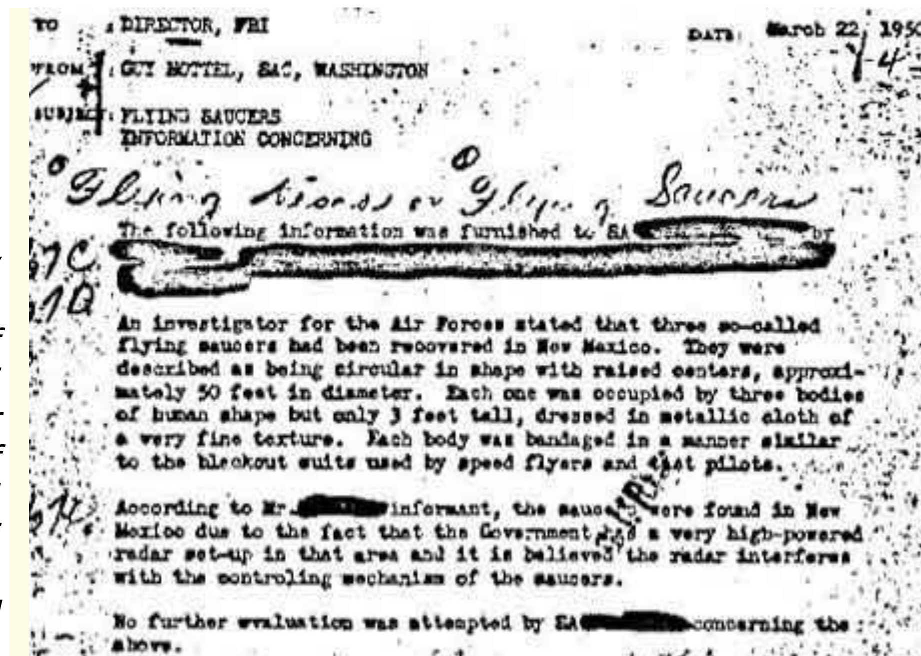
Mexico. Han hævder også at have observeret besætning i tallerkener som af ham beskrives som menneskelige af form, men ca. 90 cm høje."
Newton var blevet ledsaget til forelæsningen af George T. Koehler, et medlem af staben på Rocky Mountain Radio Station, KMYR.
I sin bog De flyvende tallerkener rapporterer Frank Scully, at to timer senere - efter Newtons forelæsning, stillede amerikanske efterretningsagenter spørgsmål om Newtons person og indholdet af hans foredrag, og hvad der var hensigten med hans afsløringer.
Dernæst er det bevist, at George T. Koehler blev „lettet" for visse lydbånd, efter at han havde været så fremsynet hemmeligt at optage en samtale mellem ham selv og en repræsentant for den amerikanske hær. *„Vi ved, De har optaget disse samtaler"*, blev der sagt til Koehler, *„vær så venlig at give dem til os"*.

Tallerkener på radarstation?

Sagerne tog en endnu mere bizar drejning fortæller Nick Redfern i sin artikel i Fortean Times, da en bilforhandler fra Kansas City ved navn Rudy Fick begyndte at fortælle historier, som gik ud på, at Koehler havde fortalt ham om, at han, Koehler, havde „skaffet sig adgang" („crashed the gate" - o.a.) til en radar-station nær grænsen mellem New Mexico og Arizona og der havde set to flyvende tallerkener, som militæret havde i sin besiddelse. Det ene af fartøjerne var formentlig svært beskadiget, mens det andet var relativt intakt. Igen tog bureaukratiet sagen ad notam, som det følgende uddrag fra FBI's optegnelser gør klart:
„Ifølge information givet til Koehler er omkring 50 af disse flyvende tallerkener blevet fundet i De Forenede Stater i en periode på to år. Af disse er 40 i det amerikanske forskningsbureau i Los Angeles. Hvert af fartøjerne havde en besætning på 3. Ligene i det beskadigede rumskib var forkullede, men det andet skibs besætning var i en perfekt bevaringstilstand, på trods af at de var døde.
Alle var af en ensartet højde på 90 cm, skægløse, og deres tænder var fuldstændigt frie for fyldninger eller huller. De bar intet undertøj, men deres kroppe var belagt med tape, og de var klædt i en form for metaltråd. Mr. Fick føler, at militærets sikkerhedsdepartement frygter, at det pludselige chock ved en overraskelses-offentliggørelse om, at interplanetariske rejser er mulige, kunne bevirke massehysteri. OSI Distrikt 13 vil afhøre Fick. Redaktøren af Kansas City Star udtalte, at selvom de var opmærksomme på denne historie, turde de ikke offentliggøre den i avisen, fordi den er for fantastisk."

Det genfundne FBI-dokument

Et delvis censureret FBI-dokument fra 22. marts 1950 viser, at en historie meget identisk med den som Fick fortalte, cirkulerede i Washington, DC. I en énsides rapport fra den ledende FBI Special Agent i Washington, Guy Hottel, til FBI's direktør J. Edgar Hoover hedder det:
„En efterforsker fra luftvåbnet udtalte, at tre såkaldte flyvende tallerkener var blevet bjærget i New Mexico. De blev beskrevet som værende cirkulære af form, med hævede centre, ca. 15 m i diameter. Hver af dem indeholdt tre lig af menneskelig form men kun 90 cm høje, klædt i metallisk tøj af meget fin tekstur. Hvert legeme var belagt med bandager på samme måde som den blackout-beklædning, der bruges af piloter, der flyver hurtigt, og testpiloter. Ifølge Hr.[slettet] informant, blev tallerkenerne fundet i New Mexico, fordi myndighederne har et meget kraftigt radaranlæg i dette område, og det menes, at radaren interfererer med tallerkenernes kontrolmekanismer.
Der blev ikke foretaget yderligere vurderinger af [slettet] vedr. ovennævnte."

TO : DIRECTOR, FBI DATE: March 22, 1950
FROM : GUY HOTTEL, SAC, WASHINGTON
SUBJECT: FLYING SAUCERS
INFORMATION CONCERNING

The following information was furnished to SA [redacted]

An investigator for the Air Forces stated that three so-called flying saucers had been recovered in New Mexico. They were described as being circular in shape with raised centers, approximately 50 feet in diameter. Each one was occupied by three bodies of human shape but only 3 feet tall, dressed in metallic cloth of a very fine texture. Each body was bandaged in a manner similar to the blackout suits used by speed flyers and test pilots.

According to Mr. [redacted] informant, the saucers were found in New Mexico due to the fact that the Government had a very high-powered radar set-up in that area and it is believed the radar interferes with the controling mechanism of the saucers.

No further evaluation was attempted by SA [redacted] concerning the above.

Endskønt dette dokument ser ud til, ved første øjekast, at være en øjenåbner, slår forfatteren William L. Moore (medforfatter med Charles Berlitz til The Rosswell Incident - på dansk med titlen : UFO'et der styrtede, Bogan, 1981) fast, at dette FBI-dokument i det store og hele er værdiløst, nævner Nick Redfern, eftersom dets oprindelse kan spores fra Fick til Koehler og endelig tilbage til Newton.
Hans vidnesbyrd skal nødvendigvis som tidligere nævnt tages med et kraftigt forbehold.

Ægte dokument

Dette FBI-dokument har været frigivet og dermed offentliggjort forskellige steder siden 1977, så det burde ikke i 2011 pludselig være årsag til så stort mediepostyr.
Naturligvis er dokumentet ægte og udarbejdet som anført, men derfor behøver selve indholdet jo ikke have nogen sandhedsværdi.
FBI nævner i øvrigt selv i en såkaldt „disclaimer" på deres hjemmeside, at indholdet af offentliggjorte dokumenter ikke nødvendigvis afspejler FBI's nutidige opfattelser og politik m.v. på de omhandlede områder i ældre dokumenter.
I det aktuelle dokument refereres blot, hvad en agent - her godt nok en ledende FBI Special Agent i Washington, Guy Hottel - har hørt en anden person fortælle om en spændende historie og derfor har bedømt, at denne skulle videre til chefen for FBI. Men som nævnt, adskiller oplysningerne sig ikke fra de øvrige historier, der var i omløb på daværende tidspunkt forskellige steder.
Så hvis man tror på, at dette dokument kan anvendes som bevis for, at der er fundet nedstyrtede rumskibe i USA, så er man på afveje.

FBI Special Agent Guy Hottel

FBI-chefen J. Edgar Hoover

Den påståede tallerken-nedstyrtning skulle efter angivelserne have fundet sted i klippeplateauet bag disse klipper i nærheden af Aztec.
Illustration: Steinman/Stevens

Gradbøjede facts

Nickolas Redfern anfører i sin artikel, at pro-Aztec efterforskere selvfølgelig vil fastholde, at hvis Newton og Gebauer var i besiddelse af information med blot et enkelt gran af sandhed, så burde dokumentet fra 22. marts 1950 ikke ligefrem ignoreres.
Men der anvendes ofte i denne spegede sag en noget gradbøjet sandhed.
Neckfern anfører, at hvad Gebauer angår, er det et bevist faktum, at han i 1940'erne var beskæftiget som chef på laboratorierne i Air Research Manufacturing Company, Phoenix.
Frank Scully nævner i sin bog, at Gebauer fra 1943 - 45 havde været chef for 1.700 videnskabsmænd i gang med hemmeligt regeringsarbejde, og han tilføjer andetsteds med sit blomstrende sprog, at Dr. Gee havde „flere (videnskabelige) grader end et termometer".
I sit forsvar for Gebauer glemmer Neckfern åbenbart, at allerede journalist J. P. Cahn ved sine undersøgelser for magasinet True fandt ud af, at Gebauers uddannelse ikke var så vidtfavnende endda. Han havde en elektroingeniør uddannelse fra Louis Institute of Technology i Chicago.

Dagbog for eftertiden?

Iflg. forfatter og tidligere CIA-mand, Karl Pflock, skulle uddrag af Newtons personlige dagbog fra 1970'erne (altså måske blot erindringer?) fortælle, at han, i de tidligere 1950ere, blev kontaktet af amerikanske militærembedsmænd, som ønskede at tale med ham om hans „nedstyrtede UFO"-historie. Newton blev iflg. dagbogen fortalt, at militæret godt vidste, at hans UFO-nedstyrtet-ved-Aztec var fup. Så utroligt som det end lyder, ønskede de, at han fortsatte med at sprede historien vidt og bredt og til hvem som helst, der gad lytte.
Newton bedyrede i sin dagbog, at mens han ikke havde vidst for meget om nedstyrtede UFO'er, var han ikke i tvivl om, at hans mystiske kontakter med sikkerhed vidste en hel del om emnet.
Dette rejser iflg. Nick Redfern nogle vigtige spørgsmål:
Blev Newton (som dømt og kendt bondefanger) bedt om at fortsætte med at fortælle sin i det store og hele miskrediterede historie, fordi den virkede som et praktisk røgslør, bag hvilket militæret kunne skjule en virkelig nedstyrtet UFO? Eller er der en anden grund til, at militæret ønskede at sprede falske historier om, at den amerikanske regering var i besiddelse af en nedstyrtet UFO?
Det amerikanske efterretningssamfund vides at have gjort brug af UFO-kontroversen som redskab i psykologisk krigsførelse i 1950'erne og senere.
Er det tænkeligt, at sådanne historier blev spredt med vilje - på toppen af den kolde krig - for at prøve at overbevise Sovjetunionen om, at U.S.A. havde adgang til en teknologi, hvis lige Sovjetunionen kun kunne drømme om?
Eller er dette endnu et andet af Silas Newtons storslåede numre - et kneb fabrikeret for at skabe sikkerhed for, at selv hinsides graven fortsætter han med at røre i den aztekiske gryde?

Intet rumskib ved Aztec

I tidsskriftet MAGONIA, 9. august 2009, tog Matt Graeber igen Aztec-nedstyrtningen under seriøs og detaljeret behandling bl.a. med baggrund i den tidligere artikel af Michael McClellan og konkluderede, at der ikke er baggrund for en tro på, at der har været nedstyrtede rumskibe ved Aztec.

Nøglefigurerne i denne forvirrende og bizarre historie - Silas Newton, Frank Scully og Leo Gebauer - er alle for længst døde, men deres „arv" sikrer, at hvad der end skete i Hart Canyon i marts 1948 , fortsætter legenden om de små mænd i Aztec, New Mexico, med at leve.
Nickolas Redfern er med sine indlæg rundt om med til at afdække FBI's involvering i sagen og finder, mere end 60 år senere, at Aztec UFO-affæren er alt andet end en lukket bog.
Det bør derfor nok i sandhedens interesse tilføjes, at hvis der er en, der holder gryden i kog, så er er det bestemt Mr. Redfern himself.
Måske nok en lang omvej for at berette om et gammelt FBI-dokument. Men tro mig, når man dykker ned i disse gamle arkiver, så er selv de „reelle facts" absolut ikke sort-hvide og har ofte ejendommelige og betydeligt komplicerede sammenhænge.

Manipulating the Crashed UFO Scene by Nick Redfern

Scully stadig kendt...

Scullys navn dukker til stadighed op og kendes egentlig af ganske mange mennesker jorden rundt - også i Danmark.
Dana Scully, den ene af hovedpersonerne fra den berømte tv-serie X-files, er nemlig opkaldt efter Frank Scully - den gamle skribent med de spændende historier.
På bagsiden af Frank Scullys bog, der har været en væsentlig kilde til beretningen om Aztec-hændelsen, anfører udgiveren af den danske udgave bl.a.:
Hvad man end måtte mene, vil man tale om de flyvende tallerkener længe efter læsningen af denne fantastiske og spændende bog.
Denne spådom holdt bestemt stik.
60 år efter formår beretninger fra Scullys bog og et lige så gammelt FBI-dokument stadig at dukke op og give overskrifter i medierne verden over.

Hvad er de flyvende tallerkener?

Hvor kommer de fra?

Styres de af levende væsener?

Har man fundet 3 flyvende tallerkener i Amerika?

Fandt man ligene af små mennesker i dem?

Var metallet i dem af en hidtil ukendt art?

Er det muligt at udnytte den magnetiske kraft til rejser mellem kloderne?

Disse og mange andre forbløffende spørgsmål om de flyvende tallerkener behandles i denne bog, der er så levende og chockerende som morgendagens avisoverskrifter.
Hvad man end måtte mene, vil man tale om de flyvende tallerkener længe efter læsningen af denne fantastiske og spændende bog.

FBI-filer: Tre aliens fundet i USA

Hidtil hemmelige dokumenter afslører, at der tidligere er fundet tre ufoer og tre aliens i staten New Mexico.

I Danmark havde Ekstra Bladet havde fundet denne overskrift frem på eb.dk den 11. april 2011.
BT havde en overskrift i samme stil, men historien var mindst 34 år gammel.

Kilder:

Frank Scully, De flyvende tallerkener, P. Haase & Søns Forlag, København, 1950
Nick Redfern, Fortean Times, England, March 2004
Wikipedia
FBI - http://vault.fbi.gov/hottel_guy/Guy%20Hottel%20Part%201%20of%201/view
http://www.fbi.gov/news/stories/2011/april/records_040111/records_040111
http://www.nickredfern.com/
http://www.aztecufo.com/home.html
http://www.physics.smu.edu/~pseudo/UFOs/Scully/Cahn1.pdf
http://www.physics.smu.edu/~pseudo/UFOs/Scully/Cahn2.pdf
http://www.nmsr.org/aztec.htm
http://www.skepdic.com/aztec.html
http://www.debunker.com/Scully.html
http://www.nmsr.org/hottel.htm
http://www.ufo.se/blogg/12885
http://www.dailymail.co.uk/news/article-1375203/The-memo-proves-aliens-landed-Roswell--released-online-FBI.html
http://www.youtube.com/watch?v=aqhzYj9aIvw&feature=player_embedded
http://magonia.haaan.com/2009/aztec/
http://www.forteantimes.com/features/articles/161/incident_at_aztec.html
http://ufoshows2go.com/ufo_iconoclast.htm
http://www.ufoevidence.org/cases/case879.htm
http://www.roswellfiles.com/AARE/FateOfCrash.htm
http://www.examiner.com/horror-in-albuquerque/aztec-ufo-crash-video
http://ufoupdateslist.com/

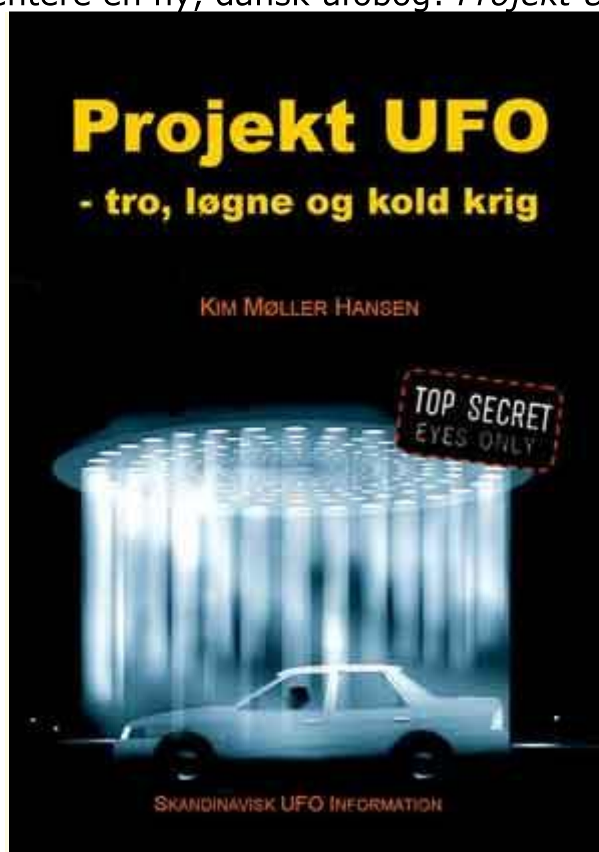
http://www.openminds.tv/old-fbi-ufo-files-655/
http://www.bt.dk/utroligt-men-sandt/fbi-filer-afsloerer-tre-doede-aliens-fun
http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1535306.ece

UFO-Nyt til samlerpris

En af UFO-Mails læsere har gamle numre af UFO-Nyt til salg. Har du huller i din samling, får du nu chancen for at gøre et godt køb.
Henvendelse kan ske til:
Frans Steen
Rylemosen 4 st. th.
2605 Brøndby
greven_steen@hotmail.com
UFO-Nyt til salg: 1961: juni /juli /august /sep /nov /dec
1962: alle mdr. -april. I alt 11 numre
1963: juni/ juli/ aug/ sep/ okt/ nov/ dec
1964: jan+feb/ maj+juni/ juli+aug/ sep+okt/ nov+dec
1965: jan+feb/ 2-6
1966: 1-5
1967: 1-6
1968: 1-8
1969: 2-8/ -nr.5
1970: 1-6
1971: 1-6
1972: 1-6
1973: 1-6
1974: 1-6
1975: 1-6
1976: 1-6
1977: 1-6
1978: 1-6
1979: 1-6
1980: 1-6
1981: 1-6
1982: 1-6
1983: 1-6
1984: 1-6
1985: 1-5
1986: 1-6

Stor dansk ufobog udkommer snart!

I næste udgave af UFO-Mail kan vi præsentere en ny, dansk ufobog: *Projekt UFO - tro, løgne og kold krig*.

Projekt UFO - tro, løgne og kold krig ser nærmere på ufomytens udvikling i kritisk lys. Bogen er på 454 sider, velillustreret med 206 illustrationer - heraf 90 i farve - og udstyret med stikordsregister og en omfattende links- og litteraturliste. Læs mere om bogen, og hvordan du sikrer dig et eksemplar, i næste udgave af *UFO-Mail*.

UFO-Mail udgives af Skandinavisk UFO Information.